

Entrevista a Mercè Escardó, escriptora i bibliotecària

“Si els nens llegissin ja estarien educats”

Mercè Escardó i Bas (Barcelona, 1948) és coneguda per haver fundat i dirigit 30 anys la innovadora Biblioteca Infantil i Juvenil Can Butjosa de Parets del Vallès (1982- 2013). Apassionada de la lectura i l'escriptura, és autora d'una dotzena de llibres infantils i traductora, i Premi Crítica Serra D'Or pel conte “La Lluna i els miralls”. Ha rebut el Guardó Marta Mata de Pedagogia i la Biblioteca va ser premi del Foment de la Lectura de la Federació de Gremis d'Editors d'Espanya. Jubilada de poc, continua activa a Cal Llibre, l'ONG de promoció de la lectura que presideix. Mare de tres fills, viu a l'Ametlla des del 1978. És Medalla d'or de la Vila de Parets.

Ets una defensora històrica del llegir.

Sí, i encara costa explicar que la lectura té un valor per ella mateixa, no com a eina. La lectura és una eina de creixement personal insubstituïble.

Per què?

Llegir és viure infinitat de vides, identificar-te amb infinitat de personatges... Et dona més amplitud per fer empatia amb els sentiments i emocions dels altres. El llibre complementa i eixampla el que t'ofereix la vida.

Llegir per viure més.

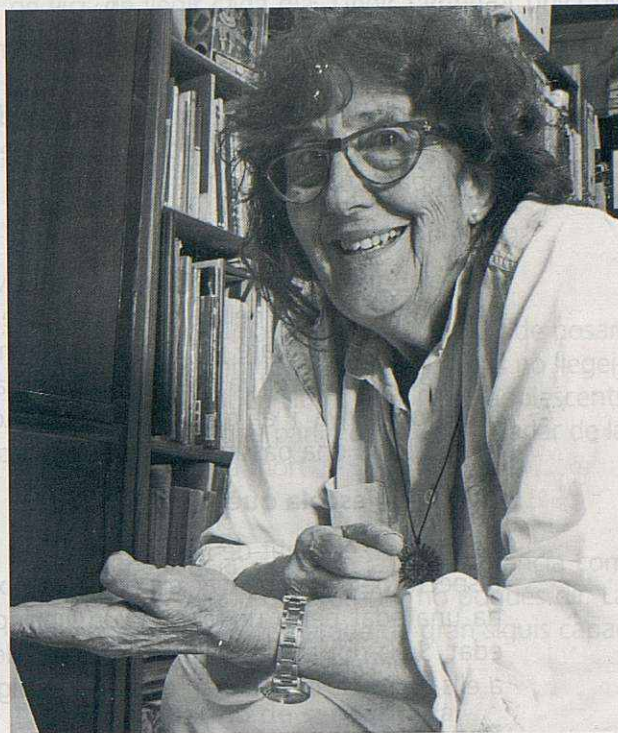
Però molt poca gent es perd en els llibres. I no sap la companyia que li farien! Tinc una tieta gran que viu sola i diu “avui passaré la tarda amb aquest llibre”.

Tu t'hi has passat la vida, amb els llibres! I vas fer de Can Butjosa biblioteca de referència.

No va agafar fama per fer coses espectaculars sinó perquè totes tenien sentit. Va ser una experiència irreplicable perquè érem molt lliures. Els primers 13 anys només érem una auxiliar a mitja jornada i jo. El que vam fer no s'ho creu ningú. Hi havia tanta passió i tantes ganes de jugar, improvisàvem sense por...

Moltes bibliotecàries et tenen per mestra.

Però aquí hi havia qui no em considerava prou professional perquè fèiem viatges fantàstics, el mes de



L'escriptora té en projecte una col·lecció digital de contes descatalogats i d'escrius seus inèdits.

la pau, treballàvem amb bebès quan aquí ningú hi treballava... En canvi a fora (Espanya, Portugal i França) de seguida em van donar l'oportunitat d'explicar què feia.

Els teus referents eren a l'estranger?

No, ho feia tot d'intuïció i tenint la llavor de tres bibliotecàries per a infants: Concepció Carreras, Teresa Rovira i Aurora Díaz Plaja, que també escrivia. Tinc molt respecte per la gent gran, per qui ha fet camí com elles. Per això volia que la seva trajectòria seguís viva a Can Butjosa.

Com vas arrencar la biblioteca?

Amb tres coses molt importants: el bagatge com a lectora, l'escoleta tan especial on vaig anar, i escoltant els nens, que sabien com volien que fos la biblioteca.

El bagatge lector, imprescindible.

Abans d'ajudar a llegir als altres has d'haver llegit tu. Jo tenia la sort d'estar familiaritzada amb la literatura i d'haver llegit i escrit des de petita. La mare era una gran lectora. Jo llegia el que volia: Gorki, Txèkhov, Proust, Pavese... Em poses una pila de llibres antics i en 10 minuts te'ls tinc triats.